

عنوان مقاله:

بسامد واژه ها در تشبیهات وحشی بافقی

محل انتشار:

پنجمین همایش متن پژوهی ادبی نگاهی تازه به سبک شناسی، بلاغت، نقد ادبی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

سیدشهاب کمال الدینی - دانشجوی دانشگاه تهران.

سیدمحمدباقر کمال الدینی - دانشیار دانشگاه پیام نور.

خلاصه مقاله:

عناصر بیانی چون تشبیه ، استعاره ، کنایه و مجاز همواره مورد توجه ادب شناسان و نقادان آثار ادبی بوده است و تشبیه به عنوان یک رکن مهم در صور خیال که استعاره نیز از درون آن زاده شده در بررسی تصاویر شعری نقشی به سزا و والا دارد . وحشی بافقی یکی از شاعران زیر دست ایران در سده دهم است که هم از عهد زندگانی خود در ایران و هند نام برآورده و شعرش دست به دست گشته است. دوران حیاتش مصادف با پادشاهی تهماسب صفوی و شاه اسماعیل ثانی و شاه محمد خدا بنده بود و او در شعر خود شاه تهماسب را ستوده و درباره جلوس شاه اسماعیل ماده تاریخی ساخته است. مقاله بسامدواژه ها در تشبیهات وحشی بافقی به معرفی اجمالی وحشی بافقی و شعر وی و سپس به ذکر واژه هایی که بیشترین بسامد را در تشبیهات وحشی به ویژه در قالب غزل دارند پرداخته است. این واژه ها در ساختار تشبیهات به ویژه تشبیه بلیغ (عمدتا از نوع اضافه تشبیهی) با بسامد حداقل ده مورد به کار رفته است. قابل ذکر است که این واژه ها عمدتا حول محور عشق گرد آمده اند، زیرا غزلیات وحشی سوز و گدازهای عاشقانه است . این واژه ها عبارتند از: عشق ، آتش ، بزم ، تیر ، تیغ ، دل ، شوق ، شمع ، غم ، کوه ، مرغ ، ناز ، نخل ، وصال ، وصل ، هجر و هجران .

کلمات کلیدی:

وحشی بافقی، تشبیه ، شعر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/761620>

